

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 92.851 van 31 januari 2001
in de zaak A. 92.052/X-9555.**

In zake : de gemeente HOUTHALEN-HELCHTEREN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat W. VANDIJCK,
kantoor houdende te
3530 HOUTHALEN-HELCHTEREN,
Grote Baan 435

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat B. KNAEPS,
kantoor houdende te 3500 HASSELT,
Willekensmolenstraat 72/ 1 & 2.

tussenkommende partij :

1. de v.z.w. VERENIGING VOOR BOS IN
VLAANDEREN,
2. de v.z.w. DE WIELEWAAL,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat J. BERGE,
kantoor houdende te 3000 LEUVEN,
Predikherenstraat 20.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de gemeente
HOUTHALEN-HELCHTEREN op 23 mei 2000 heeft ingediend om
de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van
het besluit van 19 april 2000 van de gemachtigde ambte-
naar houdende, eensdeels, intrekking van de bouwvergun-
ning op 9 december 1999 verleend aan het gemeentebestuur
van HOUTHALEN-HELCHTEREN voor het bouwen van een dieren-
en autothemapark Kelchterhoef, op een perceel gelegen te
Houthalen, Kelchterhoefstraat 9, kadastraal bekend
Sectie E, nrs. "1100 en andere", anderdeels, weigering
van de hiervoor gevraagde bouwvergunning;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
Ch. BAMPS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 17 november 2000
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 januari
2001;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
W. VANDIJCK, die verschijnt voor de verzoekende partij,
van Advocaat S. BUTENAERTS die, loco Advocaat B. KNAEPS
verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat
S. RAEDSCHELDERS die, loco Advocaat J. BERGE verschijnt
voor de tussenkomende partijen;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
Ch. BAMPS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI,
hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de v.z.w. VERENIGING VOOR
BOS IN VLAANDEREN en de v.z.w. DE WIELEWAAL met een ter
terechtzing neergelegd verzoekschrift hebben gevraagd
om in het administratief kort geding te mogen tussen-
komen; dat er grond is om het verzoek in te willigen;

Overwegende dat het gemeentebestuur van
HOUTHALEN-HELCHTEREN op 29 november 1999 bij de gemach-
tigde ambtenaar een bouwaanvraag heeft ingediend voor
het "bouwen van een dieren- en autothemapark

Kelchterhoef" op een perceel gelegen te Houthalen, Kelchterhoefstraat 9; dat het bouwperceel volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 april 1979 vastgesteld gewestplan Hasselt-Genk is gelegen in gebied voor parkrecreatie; dat het tevens is gelegen binnen het gebied van het bij koninklijk besluit van 1 juli 1974 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg "Toeristische Weg" met als bestemming "landschappen voor recreatie, toerisme en vakantieverblijf"; dat de gemachtigde ambtenaar bij besluit van 9 december 1999 de gevraagde bouwvergunning heeft verleend; dat de v.z.w. VERENIGING VOOR BOS IN VLAANDEREN en de v.z.w. DE WIELEWAAL tegen dit besluit een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging evenals een beroep tot nietigverklaring hebben ingesteld (zaak A. 89.805); dat de gemachtigde ambtenaar bij het thans bestreden besluit van 19 april 2000 de bouwvergunning verleend op 9 december 1999 heeft ingetrokken én de gevraagde bouwvergunning heeft geweigerd;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat artikel 17, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten dient te bevatten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen; dat artikel 8, tweede lid, 5°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kortgeding voor de Raad van State bepaalt dat

de vordering tot schorsing dient te bevatten "een uiteenzetting van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement de eiser een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen"; dat uit deze bepalingen volgt dat verzoekende partij in haar verzoekschrift duidelijk en concreet dient aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaat of dreigt te ondergaan, en dat met niet in het verzoekschrift tot schorsing opgenomen feiten en verklaringen hieromtrent geen rekening kan worden gehouden;

Overwegende dat, wat de tweede door voornoemd artikel 17, § 2, gestelde voorwaarde betreft, verzoekende partij laat gelden wat volgt :

"Het bestreden besluit - waardoor de bouwvergunning aan verzoekster verleend - wordt ingetrokken betekent voor verzoekster een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in de zin van art. 17 van de Gecoördineerde Wetten op de Raad van State.

A. EEN ERNSTIG NADEEL

Zoals aangehaald in de feitenuiteenzetting was de subsidie vanwege EFRO afhankelijk van navolgende uitdrukkelijk voorwaarde :

'... Indien de gunning van de werken niet voor einde 1999 is bevestigd, vervalt de EFRO-steun automatisch. Bijgevolg is bekwame spoed vereist en dienen de nodige stappen tijdig en goed voorbereid gezet om te vermijden dat bepaalde procedures tot onverwacht uitstel leiden'.

Deze vereiste dient bovendien noodzakelijk samengelezen te worden met de vereisten welke door Toerisme Vlaanderen gehanteerd worden bij de definiëring van een hefboomproject in de zin van art. 4 § 2, van het Decreet van 7 juli 1998 betreffende de openbare instelling Toerisme Vlaanderen waaruit nadrukkelijk blijkt dat voor de uitbouw van een dergelijk project noodzakelijk de 'middelen op Vlaams en Europees niveau (moeten) geconcentreerd worden'.

De verdere toeristische uitbouw is van overheidswege dan ook geconcentreerd naar enkele projecten die als hefboom dienen te fungeren en onderhavig project is één van de zeven projecten als dusdanig opgenomen.

De intrekking van de vergunning heeft dan ook tot onvermijdelijk gevolg dat de Europese steun (gezien de vervaldatum van 31 december 1999) onherroepelijk verloren gaat en daardoor ook de steun op Vlaams niveau verloren gaat gezien uiteraard de (terechte) beleidsoptie geldt de middelen te concentreren teneinde speerpunten in regionale ontwikkeling (EFRO) of hefbomen (TOERISME VLAANDEREN) in het leven te roepen en daaruit een multiplicatoreffect teweeg te brengen.

Hierdoor ontstaat niet alleen het verlies van een zeer omvangrijke subsidie voor de uitbouw van het project (meer dan 100.000.000 fr.) maar vooral het onherroepelijk verlies van het project en het multiplicatoreffect voor de regio.

B. MOEILIJK TE HERSTELLEN

Verzoekster wenst te benadrukken dat het nadeel dat wordt toegebracht geenszins een louter pecuniair nadeel is bestaande uit het verval van de zeer omvangrijke toegezegde subsidies zodat het zou kunnen hersteld worden door een mogelijke vordering achteraf bij de burgerlijke rechtbanken.

Vooreerst is het financieel nadeel disproportioneel groot en heeft het verder andere ernstige gevolgen.

De levensvatbaarheid van het project vervalt volledig vermits het gemeentelijk investeringsbedrag van 170.000.000 fr. voor meer dan 100.000.000 fr. werd samengesteld uit subsidies die vervallen.

Bovendien vervalt onmiddellijk het multiplicatoreffect dat rond deze 'attractiepool' zou worden opgebouwd en uitgewerkt voor de ontwikkeling van de regio zowel op toeristisch gebied als op het gebied van tewerkstelling.

Zoals hoger aangehaald werd de uitbouw van toeristische infrastructuur in de aangeduide gebieden van de Provincie Limburg (waaronder de Gemeente HOUTHALEN-HELCTEREN) als speerpuntsector naar voor geschoven voor de periode 1997-1999 in het Europees steunprogramma.

In combinatie daarmee besliste Toerisme Vlaanderen deze steun te verbinden aan eigen steun door concentratie van de middelen teneinde enkele projecten uit te bouwen als een hefboom voor toeristische ontwikkeling van een regio.

Het definitief ongebruikt laten van deze middelen met het vervallen van het project en het multiplicatoreffect op de regionale ontwikkeling brengt dan ook een activiteit van openbare dienstverlening in het algemeen belang in het gedrang.

Het niet kunnen uitvoeren van een dergelijke taak of het daarin zeer ernstig gehinderd worden dient te worden aangemerkt als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel (...);

Overwegende dat het aangevoerde ernstig nadeel erin bestaat dat verzoekende partij niet zal kunnen genieten van een bij schrijven van 15 februari 1999 principiëel toegezegde steun van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling ten belope van 55.386.000 BEF en van een hieraan gekoppelde subsidie van Toerisme Vlaanderen van 50.000.000 BEF die op 30 juni 1999 werd toegekend; dat blijkens de uiteenzetting van verzoekende partij zelf de steun van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling automatisch vervalt op 31 december 1999, "indien de gunning van de werken niet vóór einde 1999 is bevestigd"; dat verzoekende partij niet beweert, en de bundel evenmin enig stuk bevat waaruit blijkt dat aan deze voorwaarde is voldaan; dat moet worden aangenomen dat de toegezegde steun om die reden is vervallen; dat uit de uiteenzetting van verzoekende partij eveneens blijkt dat de subsidie toegekend door Toerisme Vlaanderen hieraan gekoppeld is; dat deze aldus eveneens blijkt te zijn vervallen; dat de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit dit verval niet ongedaan kan maken; dat het nadeel bestaande uit het verlies van het zogenaamde "multiplicatoreffect op de regionale ontwikkeling" zowel op toeristisch gebied als op gebied van de tewerkstelling, daargelaten de vraag of dit nadeel voldoende concreet is uiteengezet en als een nadeel eigen aan de gemeente Houthalen-Helchteren kan worden beschouwd, naar eigen zeggen van verzoekende partij het rechtstreekse gevolg is van de onuitvoerbaarheid van het project ingevolge het verval van de toegezegde subsidies; dat een eventuele schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ook dit nadeel niet kan verhelpen; dat een schorsing van de tenuitvoerlegging zonder nut is; dat de vordering niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de v.z.w. VERENIGING VOOR BOS IN VLAANDEREN en de v.z.w. DE WIELEWAAL in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op tienduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partijen, ieder voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op eenendertig januari tweeduizendeen, door :

de H. J. BOVIN, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A. TRUYENS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BOVIN.